

Pro mne se to vše událo jako překvapení jednoho „krásného dne“, kdy mi učitel v prvním ročníku gymnázia (bylo mi patnáct let) přečetl a vysvětlil první stránku evangelia svatého Jana. „Slovo Boží, to, z něhož se vše skládá, se stalo tělem,“ řekl, „proto se krása stala tělem, dobrota se stala tělem, spravedlnost se stala tělem, láska, život, pravda se staly tělem: bytí nepřebývá v platónském světě idejí, stalo se tělem, je jedním z nás. To je vše, nic víc. Můj život tak byl od útlého mládí doslova prodchnut touto událostí: jednak jako památka, která vytrvale ovlivňovala mé myšlení, jednak jako podnět k přehodnocování každodenních banalit. Od té chvíle už pro mě přítomný okamžik nebyl banalitou. Když nastane takový „krásný den“ a vy náhle uvidíte něco překrásného, nemůžete o tom neříct blízkému příteli, nemůžete se nedat do křiku: „Podívejte se tam!“ A tak se stalo.

Luigi Giussani

Jako patnáctiletý chlapec byl zasažen objevem Kristova tajemství. Intuitivně vycítil (nejen rozumem, ale i srdcem), že Kristus je jednotícím středem veškeré skutečnosti, že je odpovědí na všechny lidské otázky, že je naplněním každé touhy po štěstí, dobru, lásce a věčnosti, která je přítomna v lidském srdci. Úžas a fascinace z tohoto prvního setkání s Kristem ho nikdy neopustily. Jak řekl tehdejší kardinál Ratzinger na jeho pohřbu: „Otec Giussani vždy upíral pohled svého života a svého srdce ke Kristu. Pochopil tak, že křesťanství není intelektuální systém, soubor dogmat, moralismus, ale že křesťanství je setkání, je to příběh lásky, je to událost.“ V tom tkví kořeny jeho charismatu. Otec Giussani přitahoval, přesvědčoval a obracel srdce, protože předával druhým to, co v sobě nosil od své zásadní zkušenosti: vášně pro člověka a vášně pro Krista jako naplnění člověka.

Papež František